
Wąlków-Kurnica, st. 1, gm. Osjaków, woj. sieradzkie, AZP 75-45/-

Informator Archeologiczny : badania 32, 151-152

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

też pewnej ilości artefaktów krzemiennych (wióry, odłupki, rdzenie, odpady) oraz kilku drobnych fragmentów ceramiki (zdobionej odciskiem sznura) ze schyłkowego neolitu.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania na stanowisku będą kontynuowane.

SWAROŻYN, st. 39, gm. Tczew, woj. gdańskie, AZP 18-44/147

- osada kultury wielbarskiej ze starszego okresu wpływów rzymskich.
- ślady osadnictwa późnośredniowiecznego.

Badania prowadzili mgr Krzysztof Godon (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Finansowała Agencja Budowy i Eksploatacji Autostrad w Warszawie. Pierwszy sezon badań.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania na stanowisku będą kontynuowane.

Targonie, st. 5, gm. Regimin, woj. ciechanowskie, AZP 42-62/53 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

TARNOWO PAŁUCKIE, st. 13, gm. Wągrowiec, woj. pilskie, AZP 43-31/108

- osada kultury wielbarskiej (poł. II w. – 1 poł. III w.)
- ziemianka z późnego okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr Miroslawę Dernogę (Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Pałuckiej w Wągrowcu). Finansowane przez PSOZ. Czwarty sezon badań. Przebadano powierzchnię 400 m².

Stanowisko położone jest w strefie przykrawężnej terasy nadzalewowej. W czwartym sezonie zarejestrowano 13 palenisk, 2 ogniska dymarskie i 8 jam z materiałem ceramicznym datowanym na przełom fazy B₂ i C₂ oraz początek fazy C₂ okresu rzymskiego. Odsłonięto także ziemiankę, gdzie wystąpiła ceramika odbiegająca od do tej pory poznanej na osadzie. Wstępnie określono ją jako materiał o tradycji przeworskiej z elementami nadłabskimi, datowanymi na późny okres wpływów rzymskich.

Materiały i dokumentacja znajdują się w PSOZ w Pile.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Pałuk”.

Badania będą kontynuowane.

WALKÓW-KURNICA, st. 1, gm. Osjaków, woj. sieradzkie, AZP 75-45/-

- osada kultury przeworskiej z faz C₁-D okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. B. Abramka (Muzeum Ziemi Wieluńskiej w Wieluniu). Finansowane przez PSOZ. Trzeci sezon badań.

Osada w Walkowie-Kurnicy, położona wzdłuż dawnego zakola pradoliny Warty nad zalewową terasą, rozciąga się na przestrzeni około 400 m.

Tegoroczne prace wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 27 lipca do 1 września, miały charakter ratowniczy i stanowiły bezpośrednią kontynuację ubiegłorocznych badań.

Za pomocą gęstej siatki dołków sondażowych określono zasięg warstwy kulturowej w północnej partii osady oraz rozmieszczenie obiektów na przestrzeni 1800 m², natomiast w obrębie 17 wykopów (dodatkowych) o 2 łącznej powierzchni 781 m² odsłonięto: 3 budynki mieszkalne - półziemianki, 3 budynki gospodarcze konstrukcji sumikowo-łątkowej, 17 palenisk, piec chlebowy a także kilkanaście jam i dołków.

Łącznie zgromadzono około 11 tys. fragmentów ceramiki naczyniowej, w tym ponad tysiąc ułamków naczyń toczonych i obtaczanych (zasobowych). Wśród naczyń ręcznie lepionych występują

formy typowe dla późnego okresu rzymskiego, zwłaszcza fazy D, jak również bardzo wyraźnie nawiązujące do typu praskiego oraz najstarszej ceramiki wczesnośredniowiecznej.

Materiał zabytkowy uzupełniają ponadto: prześliki, ciężarki tkackie, fragmenty kamieni żarnowych, oselki, bogaty zbiór kości zwierzęcych, 59 zabytków metalowych, grzebień trójwarstwowy zdobiony obustronnie, szklane paciorki, kawałki barwionego szkła i 2 denary rzymskie. Na wyróżnienie wśród zabytków metalowych zasługują: skarb 8 sierpów z klepadłem, 2 brązowe zapinki, żelazna kłódka cylindryczna i duży klucz z kotwicowatym piórem oraz brązowa sprzączka do pasa.

Wyniki dotychczasowych prac wskazują, że osada w Walkowie-Kurnicy funkcjonowała od przełomu faz B₂/C₁ do końca fazy D, który na tym terenie zdaje się przekraczać przyjmowaną na połowę V wieku cezurę.

Planuje się kontynuację badań na tej osadzie nie tylko z uwagi na walory poznawcze materiału źródłowego ale także ze względu na ciągłe jej niszczenie głęboką orką.

Wapniarnia, st. 129, gm. Trzcianka, woj. pilskie, AZP 38-24/74- patrz: środkowa i późna epoka brązu

Wąsowo, stan. 29, gm. Kuślin, woj. poznańskie, AZP 53-21/69 - patrz: mezolit

WĘGROWO, st. 11, gm. Grudziądz, woj. toruńskie, AZP 31-45/157

- ślady osadnictwa z przełomu okresu halsztackiego i lateńskiego
- cmentarzysko z późnego okresu rzymskiego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr M. Kurzyńską (Muzeum w Grudziądzu). Finansowane przez Nadleśnictwo w Jamach, Urząd Gminy w Grudziądzu, Muzeum w Grudziądzu. Pierwszy sezon badań.

Stanowisko zostało odkryte przypadkowo w lipcu 1998 r. w trakcie budowy sieci wodociągowej dla mieszkańców gm. Grudziądz, we wrześniu przeprowadzono badania weryfikacyjno-sondażowe, potwierdzające obecność cmentarzyska na tym terenie.

Stanowisko znajduje się we wschodniej części Basenu Grudziądzkiego, w terenie średnio zabudowanym, zalesionym, na pograniczu gruntów miasta i gminy Grudziądz, na krawędzi małej doliny.

W trakcie prowadzonego nadzoru archeologicznego zarejestrowano grób ciałopalny jamowy z resztkami stosu (wypełnienie węgliasto-czarne) z przepalonymi kośćmi ludzkimi oraz 4 przepalonymi naczyniami ceramicznymi a także zapinką kuszowatą (faza C₃/D₁), sprzączką z brązu i fragmentami przedmiotu z kości zwierzęcej (obiekt 1). Jama grobowa o wymiarach 90 x 74 cm zarejestrowana została na głębokości 40 cm od powierzchni współczesnej. W rowie wodociągowym, w odległości 200 m na północny wschód od grobu 1, zarejestrowano następny obiekt (obiekt 12) o nieco mniejszych wymiarach: 54 x 30 cm, wypełniony piaskiem przesyconym spalenizną z węgielkami drewna. Około 2 m na wschód od grobu 1 zarejestrowano warstwę w której rejestrowano materiał halsztacko-lateński.

W trakcie badań weryfikacyjno-sondażowych, przebadano powierzchnię ca 15 m². Wykopy zlokalizowano w pobliżu obiektu 1. Na tej powierzchni udało się odsłonić 12 obiektów, z których 3 na obecnym etapie można uznać z całą pewnością za groby ciałopalne (dwa jamowe, trzeci to miejsce spalenia zmarłej osoby *in situ*). W tej części rejestrowano również taką samą sytuację stratygraficzną jak w pobliżu obiektu. Obiekty rejestrowano na głębokości 40 cm od powierzchni współczesnej. Obiekty jamowe (obiekty 5,7) wypełnione były piaskiem przesyconym spalenizną jednak bez węgielków drzewnych (wypełnienie ciemne). W obiektach wystąpiły fragmenty przepalonych kości.

W jednym z nich (obiekt 7) wystąpiły fragmenty brązów silnie przepalonych, paciorek szklany oraz fragmenty przepalonej ceramiki. Obiekt 7 miał w partii stropowej następujące wymiary 55 x 50 a w przekroju 27 cm. Wymiary obiektu 5: 40 x 60 cm, w przekroju 44 cm. Bardzo ciekawie przedstawia